

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 7. 10. 2019, sp. zn. K 112/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2020, č. j. 18 Ad 1/2020-25,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl v záhlaví označené usnesení, kterým Městský soud v Praze odmítl jeho žalobu s tím, že napadené „rozhodnutí“ nesplňuje po stránce materiální jeho znaky, neboť jím nebylo o věci rozhodnuto meritorně a konečným způsobem. Žalobce se u městského soudu domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované, jímž bylo podle § 31 písm. c) vyhlášky č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), rozhodnuto o zrušení kárného rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory ze dne 13. 4. 2018, sp. zn. K 112/2017, a vrácení věci tomuto správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Kárným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z toho, že se dopustil kárného provinění, neboť při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, čímž porušil § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve spojení s čl. 4 odst. 1 a 3 a čl. 17 odst. 1 etického kodexu. Podle § 32 odst. 5 zákona o advokacii pak správní orgán I. stupně rozhodl o upuštění od uložení kárného opatření; současně žalobci uložil zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 8 000 Kč.

[2] Usnesením ze dne 7. 7. 2020, č. j. 1 As 215/2020-11, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Zároveň soud stěžovatele poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z

§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pak platí, že *[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*

[4] Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 7. 2020. Patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula ve čtvrtek 23. 7. 2020. Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil. Soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu